

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Stănescu Valeriu în numele condamnatului Pistică Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.05.2017 – 17.07.2017;

Instanța de recurs: 19.09.2017 – 28.11.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 03.11.2015, Pistică Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin. (1) Cod penal, și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 7 500 lei, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

La 27 februarie 2017 de către Pistică Gheorghe a fost depusă în instanța de judecată cererea privind aplicarea în privința sa a prevederilor Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu a 25-a aniversare de la proclamarea independenței RM.

2. Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 17 iulie 2017, a fost admisă cererea depusă de Pistică Gheorghe privind aplicarea Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu a 25-a aniversare de la proclamarea independenței RM, în privința sa, totodată, condamnatul Pistică Gheorghe fiind absolvit de pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 03 ani, aplicată prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 03.11.2015.

3. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe procurorul a atacat-o cu recurs solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri de respingere a cererii condamnatului.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că la emiterea încheierii, instanța nu a ținut cont de faptul că, potrivit art.14 din Legea nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătura cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, se absolvă de pedeapsă complementară, cu excepția pedepsei cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, persoana în privința căreia se aplică prevederile art.art.2-9 și 11.

Recurentul a menționat că potrivit art.65 alin.(1) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

În speța dată, Pistică Gheorghe a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal, sentința devenind definitivă, iar prima instanță greșit a conchis că Pistică Gheorghe, care la moment are statut de condamnat poate fi absolvit de pedeapsa complimentară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, recursul declarat a fost admis, casată încheierea și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia cererea depusă de către Pistică Gheorghe a fost respinsă ca neîntemeiată.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că la 09 septembrie 2016 a intrat în vigoare Legea nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Potrivit art.1 alin.(1), (3), (4) a Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, „(1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sânt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sânt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art.2-9, 11 și 12; (3) Aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care organul de urmărire penală, instanța de judecată sau judecătorul de instrucție constată întrunirea cerințelor stipulate la alin.(1); (4) Dacă persoana care execută pedeapsa nu întrunește condițiile prevăzute la alin.(1), organul care pune în executare pedeapsa nu sesizează instanța de judecată competentă cu aplicarea prezentei legi, decizie ce nu poate fi contestată. Dacă nu este de acord cu refuzul de a fi prezentat pentru aplicarea amnistiei, persoana condamnată poate solicita personal instanței competente examinarea aplicării în privința sa a actului amnistiei.”

Instanța de recurs, a punctat și faptul că potrivit caracteristicilor eliberate de către primăria or. Cimișlia și IP Cimișlia, Pistică Gheorghe este caracterizat pozitiv nu consumă băuturi alcoolice, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află.

De asemenea, a menționat că potrivit raportului de evaluare eliberat de Biroul de Probațiune Cimișlia, condamnatului Pistică Gheorghe i-a fost stabilit riscul de recidivă mediu.

Instanța de recurs a remarcat că potrivit art.14 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, „se absolvă de pedeapsă complementară cu excepția pedepsei cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, persoana în privința căreia se aplică prevederile art.2-9 și 11”.

Potrivit art.65 Cod penal „(1) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii”.

În speța dată, Pistică Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, deoarece fiind subiect special al infracțiunii menționate și deținând permis de conducere, a săvârșit infracțiunea menționată.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a menționat că privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate ca măsură de pedeapsă presupune interzicerea, în baza sentinței de judecată, de a practica activitatea nominalizată de către o persoană concretă. Astfel de activitate poate fi de natura aceleia de care condamnatul s-a folosit la săvârșirea infracțiunii. Ea include atât activitatea de bază, cât și conducerea mijloacelor de transport în bază de contract, la fel, și activitatea în afara serviciului, de exemplu, conducerea transportului personal, vânătoarea etc.

Astfel, prima instanță eronat a considerat că condamnatul Pistică Gheorghe întrunește condițiile actului de amnistie, Legea nr.210 din 29.07.2016. Așa cum, la caz este existentă restricția stipulată la art.14 al Legii menționate, rezultă că în privința condamnatului îi este inaplicabilă amnistia, iar prima instanță eronat l-a absolvit de pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, aplicată prin sentința Judecătorei Cimișlia din 03 noiembrie 2015.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis că, prima instanță eronat a considerat că față de condamnat sunt aplicabile prevederile art.1 al Legii nr.210 din 29.07.2016, cu absolvirea condamnatului Pistică Gheorghe de pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, aplicată prin Judecătorei Cimișlia din 03.11.2015, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal.

6. Nefiind de acord cu soluția instanței de recurs, avocatul Stănescu Valeriu în numele condamnatului a contestat-o cu recurs în anulare, prin care solicită casarea deciziei instanței de recurs, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivare recursului, avocatul indică că instanța de recurs eronat a interpretat prevederile legislației și a Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia, și a ajuns la o

concluzie greșită privind neaplicarea în privința condamnatului a prevederilor legii menționate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art.401 alin.(1) pct.2) și 3) Cod de procedură penală și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art.455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art.453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, încheierile judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția persoanei, au numai un dublu grad de jurisdicție, prima instanță și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare.

Prin urmare, raportând prevederile legale menționate supra la speța dată, instanța de recurs constată că recurentul contestă decizia instanței de recurs prin care s-a soluționat cererea condamnatului Pisica Gheorghe cu privire la excluderea din pedeapsa stabilită, a pedepsei complementare, iar o atare hotărâre irevocabilă nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare, deoarece nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Așadar, având ca reper prevederile art.455 alin.(2) pct.7), art.453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art.455 Cod de procedură penală.

8. În temeiul art. art.456, 432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Stănescu Valeriu în numele condamnatului Pisica Gheorghe xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art.455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 25 aprilie 2018.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena